

ознайомлення з сучасними новітніми технологіями медицини, а й виступають базою для подальшого ґрунтовного вивчення матеріалу під час самопідготовки до занять.

Висновки. Дистанційне навчання за спеціальністю «Хірургія» на післядипломному етапі дозволяє ефективно вирішувати освітні завдання сьогодення.

Така форма навчання дозволяє на відстані безперервно ознайомлювати лікарів з сучасними досягненнями медицини після закінчення вищого медичного закладу.

Література.

Вороненко Ю.В., Латишев Є.Є., Михальчук В.М. Досвід НМАПО імені П.Л. Шупика щодо підвищення кваліфікації за очно-заочною формою з елементами дистанційного навчання у форматі он-лайн. Медична освіта. – 2014. – № 2. – С. 25-26.

Сучасні питання підготовки лікарів загальної практики з хірургії / О. С. Никоненко, С. Д. Шаповал, С. М. Дмитрієва // *Семейная медицина*. – 2015. – № 1. – С. 183.

УДК 616.71 1.6/728.2-007.29:616-089

УПРОВАДЖЕННЯ НОВІТНІХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ПРОЦЕС ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ ОРТОПЕДО-ТРАВМАТОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ

С. В. Дибкалюк, Г. І. Герцен, А. І. Процик, О. С. Мовчан, Г. Г. Білоножкін, Р. М. Остапчук, Д. В. Штонда

Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, м. Київ

Вступ. Сучасна післядипломна підготовка лікарів ортопедо-травматологічного профілю потребує постійного вдосконалення в напрямку впровадження новітніх технологічних можливостей в навчально-методичний процес.

Мета: висвітлити переваги використання новітніх технологій навчання в навчально-методичній роботі післядипломної підготовки лікарів ортопедів-травматологів.

Матеріал і методи: оцінювались результати засвоєння практичних навиків за тестовою методикою, яка включало 12 практичних навиків для кожного слухача на циклах тематичного удосконалення, спеціалізації, передатестаційних циклах. Використовувалась 12-бальна система: при повноцінній демонстрації практичного навичку з відповідними поясненнями послідовності своїх дій слухач отримував один бал, при відсутності або неповній реалізації практичного навичку бали не нараховувались. Було оцінено дві групи слухачів: I – 783 курсанти ортопедо-травматологічного профілю, що проходили навчання з 2007 по 2011 роки та II – 825 курсантів ортопедів-травматологів, що отримували післядипломну освіту на кафедрі з 2012 по 2015 роки. В I групі слухачі навчалися за традиційною, раніше затвердженою методикою. Для II групи слухачів ортопедів-травматологів в системі навчання були використані:

– дистанційні методи демонстрації хірургічних втручань, лікарських маніпуляцій з надання допомоги ортопедо-травматологічним хворим;

– відпрацювання практичних навиків з ендопротезування, остеосинтезу, ремоделювання складних переломів, внутрішньо-суглобових маніпуляцій, накладання спеціальних швів на сухожилки та м'язи на муляжах в обладнаних навчальних кабінетах.

Результати і обговорення:

– після виведення загального середнього балу на предмет засвоєння практичних навиків для лікарів ортопедів-травматологів на циклах післядипломної освіти ми отримали наступні показники:

– I група – 8,72±1,3 бали (p<0,05);

– II група – 10,34±1,23 бали (p<0,05).

Це свідчить про доцільність використання навчальних муляжів і тренажерів, дистанційних методів у практиці післядипломної освіти.

Висновки: післядипломна підготовка фахівців потребує впровадження новітніх технологій в процесі навчання.

Література.

1. Вороненко Ю.В. Підготовка науково-педагогічних кадрів у НМАПО імені П.Л. Шупика у 2012 році / В.С. Зозуля, О.Б. Вишнякова, Р.В. Гош, О.Е. Смаглюк // Збірник наукових праць співробітників НМАПО імені П.Л. Шупика. – Київ, 2013. – С. 316-317. (тези).

2. Постанова від 1 березня 1999 р. № 309 «Про затвердження Положення про підготовку науково-педагогічних і наукових кадрів».

3. Наказ № 295 від 24.09.1996 р. «Про внесення змін і доповнень до Тимчасових правил прийому до магістратури в медичних вищих навчальних закладах».

4. Наказ № 12 від 29.01.1998 р. «Про затвердження Положення про клінічну ординатуру».

5. Закон України «Про вищу освіту», 2002 р.

6. Наказ № 744 24.12.2002 «Про затвердження Положення про обрання та прийняття на роботу науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів третього і четвертого рівнів акредитації».

ДИСТАНЦІЙНЕ ВИКЛАДАННЯ КОСМЕТОЛОГІЇ СТУДЕНТАМ МЕДИЧНОГО ВУЗУ

І. П. Дмитренко

Запорізький державний медичний університет

В епоху швидкого розвитку інтернету і онлайн систем, електронної пошти для комунікацій, використання цифрових навчальних матеріалів, дистанційна форма освіти користується великою популярністю серед населення.

В даний час в освіті виникають нові стандарти, в яких активно використовуються інтерактивні методи освіти, що допомагає підвищити якість освіти.

Одне із завдань сучасного навчання – це забезпечення студенту доступу до інформації з урахуванням його

інтересів, кваліфікації і професійної приналежності. Це питання можна вирішити шляхом створення курсів дистанційної освіти.

На нашій кафедрі дерматовенерології та косметології з курсом дерматовенерології та естетичної медицини ФПО був створений дистанційний курс на тему «Манікюр, педикюр, візаж» для спеціальності «Технологія парфумерно-косметичних засобів». Курс було створено на базі платформи. Весь матеріал розподілили за темами на 5 блоків, кожен з яких був представлений текстовим документом, відео-, фотоматеріалами, тестовими завданнями для перевірки рівня знань в кінці кожного блоку. Але специфіка цієї освіти така, що для більш повного висвітлення техніки манікюру, педикюру і візажу, необхідна присутність моделі, студента, а також особистий контроль з боку викладача для корекції правильного виконання методу. Тому, на наш погляд, при викладанні деяких дисциплін треба поєднувати очне і заочне (дистанційне) навчання.

Результати рівня знань дистанційного навчання поступаються результатам рівня знань, одержуваних студентами на традиційних знаннях. Виникають деякі складнощі, оскільки дистанційно неможливо підготувати фахівців медичної сфери. Система вищої медичної освіти не тільки дає теоретичні знання для засвоєння конкретної спеціальності, але й практичні навички.

Переваги дистанційного навчання з використанням інтернет технологій відкрило можливість навчання на відстані. Це дуже зручна і затребувана форма навчання серед студентів, вона дозволяє студенту самостійно визначити

зручний час заняття, має можливість по кілька разів повертатися до окремих тем, вільний і доступ до інформації. Однак дистанційне навчання не може повністю замінити традиційну освіту, оскільки на відстані неможливо навчити студента цілої низки практичних навичок і умінь. Студент медичного вузу в своїй майбутній практиці повинен вміти працювати і навчатися з пацієнтами, працювати в колективі, а цей досвід набувається на практичних заняттях в період безпосереднього спілкування студента з пацієнтом.

В цілому ряду випадків необхідний педагог-наставник, який і супроводжує процес індивідуальної освіти і придбання професійних навичок. Викладач може при очному спілкуванні простежити і відкоригувати правильність проведення практичної процедури, навчити студента спілкуватися з пацієнтами, створити творчу атмосферу.

Виходячи з усього вищевикладеного можна зробити висновок, що дистанційна освіта сприймається викладачами нашої кафедри, як одна з сучасних форм освіти, яку необхідно використовувати в поєднанні з традиційною класичною освітою.

Література.

1. Дудолодова Н.А. Проблема управління дистанційним освітнім процесом // Педагогический журнал, 2015. №3. С.28-36.
2. Андреев А.А., Солдаткин В.И. Дистанционное обучение: сущность, технология, организация. М. Издательство МЕСИ, 1999. 196с.

ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТТЯХ У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ

О. В. Дорошенко, В. Й. Пожар

Харківська медична академія післядипломної освіти

Сучасні тенденції у вищій освіті, зумовлені розвитком інформаційних технологій і доступністю Інтернет-ресурсів, змінюють роль викладача у процесі підготовки фахівця, а також впливають на суспільні очікування від викладача та вимоги до нього. Перш за все, в умовах вільного доступу до різноманітних інформаційних джерел (бібліотек, актуальних наукових розробок, результатів досліджень науковців, різноманітних навчальних матеріалів тощо), викладач не виконує роль єдиного транслятора знань. Наслідком цього є те, що слухачі післядипломної освіти особливо потребують не стільки повідомлення нової інформації, скільки отримання вчасної допомоги у тих питаннях, які викликають у нього труднощі, з'ясування незрозумілих моментів у діагностичній і лікувальній діяльності. У цьому зв'язку особливих змін має зазнавати традиційна форма організації діяльності слухачів – лекційне заняття.

Сучасні Інтернет-технології дають змогу поєднати на лекційному занятті повідомлення нової інформації

із систематичним опитуванням слухачів і з'ясуванням тих питань, що залишилися незрозумілими. З цією метою доцільно скористатися інструментом створення «інтерактивних презентацій», наприклад, PearDeck (<https://www.peardeck.com/>). Основною перевагою його є можливість поєднання швидкого опитування всіх учасників заняття з миттєвим отриманням лектором узагальнених даних, які демонструватимуть ступінь розуміння навчального матеріалу. Крім того, зручними є додаткові можливості зазначеного інструменту: дублювання всієї інформації, що демонструється на основному пристрої, на особистих пристроях (планшети, смартфони, нетбуки) слухачів, легкість створення й редагування презентацій, автоматичне зберігання створених презентацій тощо. Отже, застосування інтерактивних презентацій на лекційних заняттях сприятиме кращому опануванню навчального матеріалу й вчасному виявленню та усуненню прогалин у знаннях слухачів післядипломної освіти.